

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de setembre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Sr. Carles CRUZ MORATONES i Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En el procediment laboral número 6000359/2016, el Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar Sentència del 07-01-2019 decidint :

“Primer.- Estimar de forma substancial la demanda formulada per part de la representació processal de la Sra. R.C.S contra la societat X, SA i condemnar aquesta darrera a pagar la suma bruta de 13.740.-euros en concepte d'indemnització de l'article 98 del Codi de Relacions Laborals, majorada dels interessos legals comptadors des de la data de fermesa de la present resolució judicial.

Segon.- Condemnar la societat X, SA a declarar i cotitzar prop de la Caixa Andorrana de Seguretat Social els salaris percebuts per la treballadora els anys 2012, 2013 i 2014 per la seva tasca de secretària no consellera de la societat X, SA.

Tercer.- Fer imposició a la part defenent de les costes processals ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.”.

II.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat un recurs d'apel·lació però, per Aute del 30-05-2019, es va donar lloc al desistiment del de la representació de X, SA.

La representació processal de la Sra. C demana la revocació de la sentència únicament en el sentit de condemnar a X satisfer-li una indemnització complementària d'una suma diària de 122,24 euros, per cada dia que passi des de l'acabament de la relació laboral i fins el dia que cessi de forma total la darrera de les vinculacions de la treballadora amb l'empresa imposant així mateix les costes d'aquesta alçada a l'empresa.

La representació processal de X, SA, sol·licita la desestimació del recurs així com la condemna de l'apel·lant a pagar les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- No es discuteix la relació laboral que existia des del 2009 entre la demandant i la societat defenent, la Sra. C exercint les funcions de directora de l'assessoria jurídica.

Tampoc es discuteix que fou nomenada com a secretària no consellera del consell d'administració de X, SA, i que també era secretària del Consell d'administració de set altres societats vinculades a la mateixa.

En el marc de les discussions entre l'assalariada i l'empresa sobre la resolució de llur relació, la primera va manifestar el 15-06-2016 que calia indemnitzar-la degudament si es volia practicar el seu comiat, i que en tal cas s'hauria també de desvincular-la de tot lligam amb X com amb les filials d'aquesta, entre elles X S, SAU, i X V, SA.

En data 16-06-2016, l'empresa va notificar a la Sra. C el seu comiat no causal amb efecte al 17-06-2016.

Per correus del 05-07-2016, la Sra. C, invocant la finalització de la seva relació laboral amb X, SA, va instar la societat X S, SAU, i la societat panamenya X V, SA, a desvincular-la de les mateixes i va presentar la seva dimissió dels càrrecs que tenia en elles, és a dir membre de la comissió liquidadora de X S i membre de la junta de X V.

Per correu del 18-07-2016 la Sra. C va dirigir les mateixes peticions prop de la societat X, SA, en la seva qualitat de societat matriu.

Però apareix que la inscripció registral de l'assalariada en relació a les dues esmentades societats com en relació a la societat Y, SA, no es va suprimir, i que la demandant constava en el moment de la presentació de la demanda, com a liquidadora de X S, SA, com a secretària del Consell d'Administració de la societat X V, SA, (en liquidació a partir del gener del 2017) i com a secretària del Consell d'Administració de Y, SA (amb la precisió que resurt del certificat emès pel ministeri de turisme i comerç que, a la data del 14-12-2017, la inscripció del protocol notarial del 25-04-2017 portant la renúncia de la Sra. C al seu càrrec de secretària quedava en suspens en espera de la corresponent autorització preceptiva del ministeri titular de les finances).

És així que, sense discutir la indemnització pagada com a conseqüència del seu acomiadament no causal, l'assalariada va presentar una demanda per obtenir, d'una part, la indemnització de l'article 98 (tot i admetent que la suma percebuda per l'acomiadament no causal se'n havia de descomptar) i, d'altra part, una indemnització diària per compensar la "utilització" d'ella efectuada per l'empresa fins a la seva total desvinculació (50% del seu salari diari, sia 122,24.-euros).

II.- El tribunal Unipersonal ha avalat el plantejament de l'assalariada en el fet que no cessar-la en els seus càrrecs en les societats vinculades amb X, SA, després d'haver practicat el seu acomiadament no causal canviava el mateix en un comiat improcedent, donant dret a percebre la indemnització de l'article 98 del Codi de relacions laborals.

Donat que la part empresarial ha desistit del seu recurs, aquesta Sala no es pot pronunciar sobre aquest aspecte jurídic.

L'únic punt que hem de resoldre concerneix la qüestió de la indemnització ja que el tribunal ha considerat que les tasques desenvolupades per les altres societats del grup no donaven lloc a una retribució específica i que per tant no existia cap fonament contractual per atorgar una indemnització a més de la concedida per raó de l'acomiadament improcedent.

III.- La demanant s'alça en contra d'aquesta conclusió i argumenta al respecte que no reclamava cap mena de compensació per les tasques laborals en qüestió sinó una compensació per l'incompliment contractual imputable a l'empresa així com per "l'aprofitament" de la mateixa, en la vinculació societària posterior a l'acabament de la relació laboral ; que la indemnització satisfeta per l'acomiadament no engloba tot perjudici provocat al treballador ; que el fonament de la seva reclamació no es troba en l'incompliment de les formalitats legals sinó en l'incompliment contractual de l'empresa, en la "utilització" que la mateixa efectua de la treballadora i el profit corresponent, així com també, en el perjudici que la treballadora té encara avui de quedar vinculada a les societats en què havia ostentat alguna mena de càrrec ; que no cal que estigués prevista al contracte la contraprestació per les tasques amb societats del grup, ja que mentre la relació laboral era vigent, aquests fets eren retribuïts amb el salari pactat. A partir de l'acabament de la relació laboral l'empresa no pot continuar fent servir a la treballadora per les seves necessitats i/o interessos sense pagar-li res a canvi, o compensar-li d'alguna manera quan l'obligació de l'empresa era desvincular totalment l'assalariada i garantir la seva total "llibertat" o oferir alguna mena de contraprestació.

Afegeix que ella no vol continuar vinculada amb res que tingui relació amb la seva antiga empresa, però no pot fer res al respecte ; que si no li costa

res aquesta situació a l'empresa, la mateixa no farà res que faci possible la desvinculació real i efectiva ; que ella va reclamar una suma diària de 122,24 euros mentre que l'empresa no ha proposat cap suma alternativa o subsidiària, i que es tracta d'un import procedent, suficient i raonable per compensar a la treballadora de la vinculació amb l'empresa i evitar un enriquiment injust d'aquesta darrera.

IV.- Es veu que si bé en el seu escrit de demanda explicava que era procedent atorgar-li una indemnització "*per compensar la utilització que d'ella ha vingut i encara ve efectuant fins a la data l'empresa*", la part agent i recurrent proposa ara diversos fonaments a la seva reclamació ja que invoca a la vegada la indemnització de les conseqüències del comiat i del perjudici que pateix, a més de l'acomiadament improcedent, la retribució del fet de ser "utilitzada" per l'empresa però sense que es tractes d'una retribució salarial, així com, la necessitat d'evitar un enriquiment injust de l'empresa, i finalment la necessitat de forçar l'empresa a desvincular-la totalment d'ella.

Pel que fa a aquest darrer fonament invocat en aquesta alçada, s'entén que la indemnització reclamada tindria la seva justificació en una forma de constrenyiment financer.

Però, l'objecte de la demanda no ha sigut mai d'obtenir la condemna de l'empresa a desvincular totalment l'assalariada de l'empresa, petició en el marc de la qual es podria conceptuar, una petició accessòria de constrenyiment financer per assegurar l'execució de la sentència ordenant aquesta desvinculació, sinó el pagament d'una indemnització per compensar la situació de vinculació mentre duri, ço és diferent.

Pel que fa a la indemnització de les conseqüències del comiat i en resposta a l'argument que la indemnització satisfeta per l'acomiadament no engloba tot el perjudici provocat al treballador, cal recordar que en virtut de l'article 98 del Codi de relacions laborals l'acomiadament improcedent comporta, en els contractes per durada indeterminada, una indemnització a la persona treballadora no inferior a 45 dies de salari per any de servei fins a un màxim de 30 mensualitats, que és fixada per la jurisdicció competent, i que per principi, en aplicació de l'esmentat article, l'assalariat solament té dret a percebre una indemnització única en cas de manquement als requisits formals i/o de fons que imposa el Codi de Relacions Laborals però que el mateix article 98 no impedeix indemnitzar altres perjudicis econòmics específics derivats del comiat il·legal, sempre i quan el treballador estableix que el comiat li ha provocat un perjudici específic justificant una indemnització complementària (TSJSC 255/16 del 29-11-2016 i 122-13 del 31-07-2013)

Ara bé, en el present cas, el primer que cal tenir en compte és que la decisió d'instància dona lloc a la indemnització de l'article 98 justament per existir aquesta vinculació residual amb tres societats depenent de X i que, per tant, el fet d'invocar aquesta vinculació no constitueix un perjudici distint del causat pel mateix acomiadament.

D'altra banda, si bé la part agent ha invocat de manera reiterada durant el procediment els perjudicis que li provocava aquesta situació i les possibles conseqüències per ella però no els ha concretat mai, i no ho fa en aquest alçada.

Concretament, la situació de vinculació denunciada es tradueix per una inscripció registral però sense cap mena de tasca o treball des del 2015 i no apareix cap "utilització" de la Sra. C.

De la mateixa manera, no es veu quin enriquiment la societat X trauria del fet que l'assalariada roman inscrita com a secretària i sobre aquest aspecte de les coses, no s'ha de perdre vista que la vinculació que la Sra. C tenia amb les societats en qüestió no donava lloc a cap retribució sinó que les tasques efectuades per dites entitats quedaven englobades en la retribució pactada com a directora i com a secretària del consell d'administració de X.

En primera instància, la Sra. C ha invocat la seva voluntat de reintegrar la funció pública però no existeix cap explicació ni prova al respecte en autes. Només constatem a la lectura del seu extracte de punts de vellesa que fins a l'abril del 2010 (quan ja treballava per X des de feia un any) va cobrar del Govern d'Andorra però no sé sap per quin concepte. Així les coses, no queda establert en quina mesura les inscripcions en qüestió li causen qualsevol impediment.

També s'ha evocat de manera general un perjudici d'imatge però el mateix no queda justificat.

A més a més, no cal perdre de vista que en el seu escrit de demanda la part agent indicava que la indemnització que ens preocupa havia "*d'ésser convenientment avaluada*" per la Batlle. Precisament, no existeixen en autes elements suficients per avaluar dita indemnització.

Per tot l'exposat, constatem que no existeix cap fonament per poder condemnar l'empresa al pagament de la indemnització reclamada i el recurs no es pot estimar.

V.- En virtut de la regla del venciment objectiu que regeix la imposició de les costes en matèria civil i donat la desestimació íntegra del recurs, les costes de segona instància s'han d'imposar al recurrent vençut.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs presentat per la representació processal de la Sra. R.C.S en contra de la Sentència del 07-01-2019, tot i imposant a la recurrent les costes d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-